

1. ויאמר י' הוה: ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו... ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים.... ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבן ואחרי כן ישלח אתכם. (3:7-10,19,20)
2. ויאמר י' הוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה: ראה כל המפיתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם. (4:21)
3. וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל... ויעש האתת לעיני העם. ויאמו העם וישמעו כי פקד י' הוה את בני ישראל וכי ראה את ענים ויקדו וישתחוו. (4:29-31)
4. וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי. (6:5)
5. וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה... וידבר משה לפני י' הוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואידך ישמעני פרעה ואני ערל

- שפתיים... ויאמר משה לפני י' הוה הן אני ערל שפתיים ואידך ישמע אלי פרעה. (6:9,12,30)
6. ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים. ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים. (7:3-4)
7. וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטתם. ויחזק לב פרעה ולא שמע אלכם כאשר דבר י' הוה. ויאמר י' הוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם. (7:12-14)
8. ויהי הדם בכל ארץ מצרים. ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אלכם כאשר דבר י' הוה. ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת. (7:21-23)
9. וימתו הצפרדעים... ויצברו אתם חמור חמור ותבאש הארץ וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלכם כאשר דבר י' הוה. (8:9-11)
10. ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה.

- ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלכם כאשר דבר י' הוה. (8:14-15)
11. ויעש י' הוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד. ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם. (8:27-28)
12. ויאמר י' הוה אל משה: בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר י' הוה אלהי העברים: שלח את עמי ויעבדני, כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם, הנה יד-יהוה הויה במקנך... דבר כבד מאד... ויעש י' הוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים... וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם. (9:6-7)
13. ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים. ויחזק י' הוה את לב פרעה ולא שמע אלכם כאשר דבר י' הוה אל משה. (9:11-12)
14. ויאמר י' הוה אל משה: השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו: כה אמר י' הוה א' להי העברים שלח את עמי ויעבדני. כי

בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ. כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותפחד מן הארץ. ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ. (9:14-16)

15. וירא פרעה כי חדל המטר והבדל והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו. ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר י"הוה ביד משה. (9:34-35)

16. ויאמר י"הוה אל משה: בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו. ולמען תספור באזני בנג ובו בנג את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני י"הוה. (10:1-2)

17. ויהפך י"הוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף. לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים. ויחזק י"הוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל. (10:19-20)

18. ויהי חשך אפלה... ויחזק י"הוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם. ויאמרו לו פרעה לך מעלי השמר לך

אל תסר ראות פני כי ביום ראתך פני תמות. (10:22,27-28)

19. ויאמר י"הוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים. ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק י"הוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו (11:9-10)

20. ויהי בחצי הלילה וי"הוה הכה כל בכור בארץ מצרים... ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת... ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים. (12:29-30,33)

21. והיה כי ישאלך בנג מחר לאמר מה זאת. ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו י"הוה ממצרים מבית עבדים. ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח לי"הוה כל-פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה. (13:14-15)

22. ותחזקתי את לב פרעה וירד אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני י"הוה ויעשו כן. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי

שלחנו את ישראל מעבדנו. ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. (8, 14:4-5)

23. ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי? דבר אל בני ישראל ויסעו. ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם. ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו. וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו. (14:15,17-18)

24. ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה. וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה ורכבו ופרשיו אל תוך הים... ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי י"הוה נלחם להם במצרים... וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את י"הוה ויאמינו בי"הוה ובמשה עבדו. (14:22-23,25,31)